

شوخی تلخ گلاسکو!

شهاب بهرامی

بگذارید، به خاطر پیروزی‌های مان بر طبیعت،
بیش از حد خودستایی نکنیم. برای هر پیروزی،
طبیعت انتقام خود را از ما می‌گیرد. دیالکتیک
طبیعت - فردریک انگلس

بیست و ششمین کنفرانس اقلیمی سازمان
ملل متحد موسوم به "کاپ ۲۶" روز یکشنبه
سی و یکم اکتبر، کار خود را در شهر گلاسکو
آغاز کرد. دو هفته پیشتر، سران کشورهای
گروه ۲۰ که مسئول هشتاد درصد تصاعد
گازهای گلخانه‌ای هستند در "اجلاس جی
۲۰" که در شهر رم گرد آمده بودند تا بر سر
کاهش استفاده از حامل سوخت‌های فسیلی
و ممنوعیت ادامه استفاده از زغال سنگ
تا دهه ۳۰ به توافق برسند، با انتشار بیانیه

ای بی ارزش به استقبال کنفرانس گلاسکو رفتند. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل گفت: "گروه ۲۰ هیچ پاسخی به امیدواری‌ها نداد و مسائل مبرم بلاتکلیف ماندند". پاتریشیا اسپینوزا، مدیر محیط زیست سازمان ملل، سیاست رایج در جهان را "سرمایه‌گذاری برای نابودی بشر" نامید و سازمان بهداشت جهانی تخمین می‌زند که سالانه هفت میلیون نفر در اثر بیماری‌های مرتبط با آلودگی هوا دچار مرگ زودرس می‌شوند. از دید فعالین اقلیمی - محیط زیستی، کنفرانس گلاسکو آخرین شانس بشر برای مهار گرمتر شدن زمین و نجات حیات بر روی آن است.

تم اصلی کنفرانس به اجرا درآمدن ملموس

توافقنامه اقلیمی پاریس در سال ۲۰۱۵ است. در آن سال، کشورها توافق کردند که گرمایش زمین را در مقایسه با دوران پیشاصنعتی به کمتر از دو درجه کاهش دهند و در حالت ایده آل به ۱/۵ درجه. با این حال و بر اساس اطلاعات سازمان ملل، زمین در حال حاضر در مسیر گرمایشی ۲/۷ درجه‌ای است که بسیار خطرناک است. در کنفرانس اقلیمی سازمان ملل که در سال ۲۰۰۹ در کپنهاگ برگزار شده بود، کشورهای صنعتی متعهد شده بودند که سالانه یک صد میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۰ برای اقدامات پیشگیرانه بپردازند (۷۰ درصد وام، ۳۰ درصد کمک). در کنفرانس پاریس دوباره روی پرداخت این مبلغ توافق شد ولی تا به امروز مقدار بسیار ناچیزی پرداخت شده و جز

لفاظی و بازیهای دغلكارانہ دیپلوماتیک و اشك
تمساح ریختن، هیچ اقدام جدی ای صورت
نگرفته، این در حالی است كه كارشناسان
تاكید می کنند هدف ۱.۵ درجه تنها در صورتی
متحقق می شود كه انتشار گازهای گلخانه ای تا
پایان دهه ۲۰۲۰ به نصف کاهش یابد و حداكثر
تا سال ۲۰۵۰ به صفر برسد.

طبق اسناد و تحقیقات سازمان بین المللی
"Sipri" بودجه نظامی جهانی با رشد ۲.۵
درصد نسبت به سال ۲۰۱۹ به دوهزار میلیارد
دلار رسید. شایان ذکر است كه ۹۰ درصد
این بودجه مربوط به همان کشورهای صنعتی
موسوم به جی ۲۰ است كه مسئول مستقیم

بیش از ۸۰ درصد از تولید گازهای گلخانه ای هستند. با توجه به حجم عظیم سرمایه های انباشته شده در صندوق بین المللی پول، بانک جهانی، بانک مرکزی اتحادیه اروپا، خزانه مرکزی دولتها و هزاران بانک و نهاد پولی و مالی دیگر، آیا شرم آور نیست که سران این دول به جای تامین فوری سرمایه لازم برای اقدامات عاجل، با تشویق کردن دیگران به پذیرفتن تعهد برای انجام اقداماتی در قبال این فاجعه، خود از پذیرفتن مسئولیت شانه خالی می کنند؟ تنها با کاهش ده درصدی بودجه نظامی این کشورها و به کار انداختن آن برای تولید انرژی های تجدید پذیر، جلوگیری از نابودی جنگلها و کشت وسیع درختکاری می توان روند این فاجعه را به سرعت کند کرد تا

در نهایت طبیعت فرصت ترمیم خود را بازیابد
و سیاره آبی سبز بماند.

باید سخنان فریبنده و قول های اغواگرانه و
اشک تمساح های سران و نمایندگان دولت
های سرمایه داری در این کنفرانس ها را
نشنیده گرفت. اقداماتشان ملاک است و
متأسفانه اقدامات جملگی تا به امروز خلاف
گفته هایشان را نشان می دهد. جواب این
معضل همانگونه که "بیل گیتس" چند سال
پیش گفته بود سوسیالیسم است و راه سومی
وجود ندارد اما تا رسیدن به آن روز، جواب
باید در کف خیابان باشد. باید دولتها را در کف
خیابان وادار به قبول تعهد کرد که اقدامات
تعریف شده را به سرعت انجام دهند و گر نه

تظاهرات و اعتصابات عمومی و فشار به سران دولتی تا سقوط دولت هایشان باید ادامه پیدا کند. امروز جنگ طبقاتی بین یک درصدی ها و ۹۹ درصدی ها بر سر نجات حیات روی زمین تبلور یافته است. باید خود را سازمان داد و برای پیروزی در این نبرد از هیچ کوششی فرو گذار نکرد. اگر بشر می توانست روزی گربه سانان را گیاه خوار کند سرمایه داری هم می تواند به فاجعه زیست محیطی غلبه نماید.

۴ نوامبر ۲۰۲۱

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام